

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 30. 7. 1970, sp. zn. 11 Tz 22/70

Číslo: 11/1971

Právní věta:

K poměru trestného činu násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 196 odst. 2 tr. zák. a trestného činu ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák.

Jestliže pachatel jinému úmyslně ublíží na zdraví proto, že je stoupencem socialistického společenského a státního zřízení, jde za podmínek § 88 tr. zák. o trestný čin ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák. a ne o souběh trestného ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zák. s trestným činem násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 196 odst. 2 tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 30.07.1970

Spisová značka: 11 Tz 22/70

Číslo rozhodnutí: 11

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci, Souběh, Ublížení na zdraví

Předpisy: 140/1961 Sb. § 11

140/1961 Sb. § 196 odst. 2

140/1961 Sb. § 221 odst. 2 písm. b)

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozsudek obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 24. 2. 1970 sp. zn. 1 T 5/70 byl obviněný M. Š. uznán vinným, že dne 14. 12. 1969 v Praze 4 hrubým způsobem napadl B. B., několikrát jej udeřil pěstí do obličeje a způsobil mu poranění obličeje, horního očního víčka, poranění dásně a vyražení čtyř předních zubů a tím pracovní neschopnost trvající od 15. 12. 1969 do 16. 1. 1970, a to proto, že nesouhlasí s příchodem sovětských vojsk v srpnu 1968. Za trestné činy násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 196 odst. 2 tr. zák. a ublížení na zdraví podle § 39a odst. 2 písm. a) tr. zák. byl obviněnému uložen nepodmíněný úhrnný trest odnětí svobody na osm měsíců a podle § 39a odst. 2 písm. a) tr. zák. bylo rozhodnuto, že trest se vykoná v první nápravně výchovné skupině. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byl obviněný uznán povinným nahradit B. B. škodu ve výši 1034,80 Kčs.

K odvolání obviněného zrušil městský soud v Praze rozsudkem ze dne 2. 4. 1970 sp. zn. 2 To 86/70 rozsudek soudu prvního stupně ve výroku o trestu a při nezměněném výroku o vině uložil obviněnému trest nápravného opatření na jeden rok beze změny zaměstnání a se srážkou 15 % ze

mzdy náležející obviněnému za práci.

Ke stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti ČSR v neprospěch obviněného zrušil Nejvyšší soud ČSR rozsudek městského i obvodního soudu a obvodnímu soudu pro Prahu 4 přikázal, aby věc znova projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, a shledal, že obvodní soud správně zjistil skutečný stav věci na podkladě doznání obviněného a svědecké výpovědi poškozeného i podle dokladů o poranění a způsobené škodě. Ze zjištěného děje vyplývá, že podnětem k jednání obviněného bylo právě to, že poškozený o sobě prohlásil, že je komunista, což obviněného tak rozčílilo, že poškozeného označil za zrádce, který souhlasil s příchodem sovětských vojsk v srpnu 1968. Tato slovní a potom i násilná reakce obviněného dokazuje jednoznačně, že se obviněný činu dopustil na poškozeném jen právě proto, že poškozený jako komunista je stoupencem socialistického společenského a státního zřízení. Když pak z tohoto důvodu způsobil poškozenému ublížení na zdraví, naplnil tím znaky trestného činu podle § 221 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zák. V této kvalifikaci je zahrnuto násilné jednání vůči jednotlivci, které jinak – bez způsobeného ublížení na zdraví – by bylo jen trestným činem podle § 196 odst. 2 tr. zák. Jestliže tedy obvodní soud uznal obviněného vinným jen trestným činem ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zák. a vedle toho trestným činem podle § 196 odst. 2 tr. zák., ač tento trestný čin se vyčerpal násilím na jediné osobě a nikoli proti skupině obyvatel, porušil zákon v ustanoveních § 196 odst. 2 a § 221 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák.